

La finestra oberta

CRISTINA MONTOLIO

Si volem que Andorra progressi, cal parlar clar

Si volguéssim fer una imatge ràpida de la situació, diríem que en matèria de sanitat, i sobretot en salut mental, el país s'està dessagnant. La parròquia d'Ordino, sense metge. La titular feia temps que reclamava un substitut, però no s'ha escoltat la seva demanda. Ara que ha plegat, els ordinencs estan sense assistència de proximitat. Les famílies que la tenien com a metge referent, es queden d'un dia per l'altre desatesos, i en molts casos, desemparats. És una parròquia alta, on la gent gran no tenen gaires facilitats per a poder-se desplaçar. I a això cal sumar-hi que, per fer un canvi de metge, cal demanar hora a altres i actualment les consultes estan plenes.

El ministre de Salut, tot i que hagi agafat el timó ja tard, ha de ser un bon capità, visible i compromès, ja que només així la feina es podrà fer com toca i com el país mereix. Però la seva secretària d'Estat està un xic absent. La gent fa dies que en parla i es queixa obertament. En una entrevista als mitjans de comunicació, el ministre es justificava tot dient: «Senzillament, falla que estem tenint penúria de personal». També deia que «se'ns pot criticar per la demora i penso que és just rebre aquesta crítica, però no amb la intencionalitat».

En matèria de salut mental, va destacar que com a mínim s'és «pro-

actiu», ja que diu fer avenços molt importants per arribar a convenis amb els psicòlegs perquè entrin en la Cartera de Serveis. Els progressistes ho hem defensat en el nostre programa des del 2015. Parlant clar, ho dèiem i feiem propostes responsables com: Establir un Pla de qualitat del SAAS que garanteixi l'accés als serveis, l'assistència sanitària i un tracte humà d'excel·lència; Incorporar un professional de la psicologia per ajudar als pacients i famílies a assumir diagnòstics clínics; Impulsar l'atenció a la salut mental, tant en adults com en nens i joves, incidint en la psiquiatria infantil, i molt especialment en àmbits com la depressió, la prevenció dels suïcidis, l'autisme o el Trastorn per dèficit d'atenció, amb un tractament multidisciplinari.

El 2019, vam fer un crit de *Sí al progrés*, perquè per a nosaltres, la prioritat era i és escoltar les persones amb propostes molt necessàries per fer del sistema de salut un pilar del servei públic. Es tracta, en primer lloc, de valorar les necessitats específiques dels col·lectius de malalts, gent gran i discapacitats –tant en l'àmbit dels serveis d'atenció de la seva salut com social–, establint un sistema de relació entre les diferents associacions i el Ministeri responsable de la salut i el benestar. També, reforçar els serveis d'atenció a la salut mental, tant en adults com en

nens i joves, incidint en la psiquiatria infantil, i molt especialment en àmbits com la depressió, la prevenció dels suïcidis, l'autisme o el trastorn per dèficit d'atenció, amb un tractament multidisciplinari, adequant una secció especial a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell. I finalment, estudiar la creació d'una escola terapèutica per tots aquells joves que necessiten un seguiment continuat de la seva malaltia, trastorn o patologia, amb l'objectiu que no perdin l'escolaritat i el contacte amb la societat.

Els progressistes continuem defensant aquestes propostes, perquè són mesures que responien a les necessitats de les persones i que continuen sent cabdals pel país. La covid ha estat massa vegades l'excusa, però si el Govern hagués invertit en sanitat abans de la pandèmia, avui dia el sistema sanitari no estaria desbordat i les persones haurien estat més ben ateses. Estem d'acord amb el ministre de Salut: «no serveix de res curar si no has pogut prevenir». És inadmissible que es vulgui justificar que persones que estan malaltes no rebin atenció i entrin a formar part de llistes d'espera o hagin de marxar fora d'Andorra per rebre l'atenció que necessiten. Si volem que Andorra progressi, cal parlar clar: el país no es pot permetre aquesta situació. ≡ **Membre de la CPN de Progressistes-SDP**